

תת"ע (חדרה) 11296-12-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד אגבאריה

תת"ע (חדרה) 11296-12-22 - מדינת ישראל נ' מחמוד אגבאריהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 11296-12-22

מדינת ישראל

נגד

מחמוד אגבאריה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[15.09.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 18.01.23 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותו פקע מיום 11.01.2017, תקופה העולה כדי 5 שנים בקירוב. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 5 חודשים בצירוף ענישה נלווית. תצהיר חלף הפקדת רישיון הופקד ביום 28.07.2024 בחלוף שנה וחצי מהמועד הקבוע להפקדה בגזר הדין.
3. לטענת המבקש - לא קיבל זימון לדיון ולא ידע אודותיו. לטענת המבקש אישור המסירה הסרוק לנט המשפט חסר פרטים מהותיים כגון מס' תא דואר או שם אבי המבקש וכן שם פקיד הדואר מבצע המסירה.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
7. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי הזימון חזר מסיבת "לא נדרש" ונשלח לכתובת העדכנית של המבקש במשרד הפנים (ראה תגובת המשיבה). אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון ת.ז. של המבקש, שם המוסר ומועד המסירה וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.

8. השיהוי בן השנה וחצי ממועד מתן פסק הדין ועד מועד הגשת הבקשה דנן אינו מוסבר. מדובר בשיהוי מכביד במיוחד בנסיבות בהן ידוע היה למבקש אודות הדו"ח שכן ניתן הוא במעמד ביצוע האכיפה אלא שנדחה הדיון בו בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". אל לו למבקש היה לעצום עיניו מפני הבירור המשפטי בעניינו, בעבירה חמורה של נהיגה בת 5 שנים בקירוב ללא רישיון נהיגה בתוקף. לא זו אף זו שהמבקש לא הפקיד - בניגוד להחלטה שיפוטית - את רישיון הנהיגה שפג תוקפו או תצהיר חלף הפקדה אלא לאחר שנה וחצי מהמועד המחויב.

9. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.

10. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 5 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך 5 למעשה בז לחוק ומהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.

11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. ניתנה היום, י"ב אלול תשפ"ד, 15 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.